

MUUSIKAMEKA – NEEVALINN

1975–80 õppisin Leningradi Konservatooriumis Mariss ja Arvids Jansonsi klassis. Mariss oli erakordselt õnneliku kunstnikuelukäiguga mees. Tuntud dirigendi Arvids Jansonsi poeg, lapsest peale parimate orkestrite proovidel, asja n-ö köögipoolel istunud. Tunneb oma tööd ülihästi, aga musitseerimine on tal võib-olla isegi liiga ladus tegevus. Õppisin ametlikult küll tema juures, kuid tegelikult töötavad nad isaga ühiselt: isa räägib rohkem, m i d a, ja poeg, k u i d a s teha. Mõlemalt oli palju õppida.

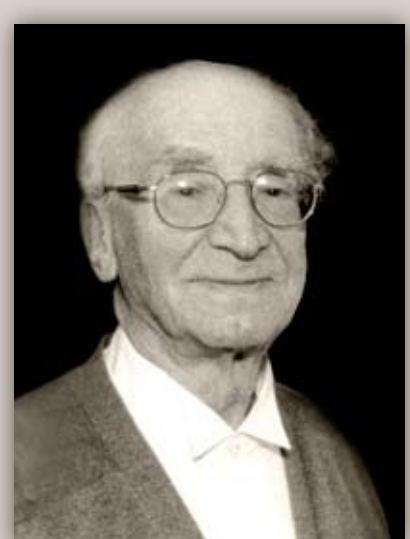
Peeter Lilje

Nii nagu ei saa ehitada maja ülemisi korruseid vundamendita, ei saa ka kunstnik areneda harmooniliselt, kui tal puudub klassikaline põhi. Peeter Lilje tunnetab väga hästi klassikalist stiili, selle eripära, spetsiifikat. Meie ooperistuudios juhatas ta Mozarti “Figaro pulma” lausa hiilgavalt. Eredalt, kujundlikult, temperamentselt oli tehtud tema teinegi töö – Bizet’ ooper “Carmen”.

Mariss Jansons (1982)

Leningradi professorid Mussin ja Krikurov ning õpetaja Mariss Jansons hindasid Peeter Lilje akadeemilisust heas mõttes, tõsisest suhtumisest muusikasse ja erakordset võimet teosesse süveneda, tema kõrget intellekti ja oskust orkestrit tugeva emotsionaalse pingega laadida. Kõik hinnangud olid antud kunsti absoluutsetes vääringutes kui nooremale kolleegile.

Liljele paistab Sibelius sobivat. Teine on väga nõudlik sümfoonia. Ta suutis tõesti teha terviku, mis ei tundunud ei pikk, ei igav, ei raske. Hindan seda esitust üheks parimaist, mis ma Sibeliuselt kuulnud olen.

Ilja Mussin (1980)

Leningradi Konservatoorium.

Kirovi-nimeline ooperiteater.

Kui inimene on 20-30 aastane, siis ei vali ta endale sõpru põhimõttel, kes teda elus aitab või talle kasulik on, vaid südame ja hinge järgi – valid, kes sulle meeldib, kelle inimlikke omadusi, võimeid ja avatust sa austad.

Dirigeerides üliõpilasena Kirovi teatris “Traviata”, oli Peeter noor eesti dirigent, keda siin keegi veel ei tundnud. Juba esimestest viiulihelidest oli selge, et tuleb väga hea õhtu. Mäletan seda etendust – detaile, temposid – ja kuidas Peeter dirigeeris: väga elegantselt, väga täpselt. Pean ütleva, et paljud kogenud dirigendid, kes tõusid sellesse pulti, ei suutnud saavutada niisugust kontakti orkestriga. Mina ei olnud siis veel kogenud dirigent ja minul see tollal ei õnnestunud. Teen praegu seda, millest koos Peetriga kunagi unistasime.

Valeri Gergijev (1994)

Peeter paistis meile kui Läänest tulnu: midagi euroopalikku oli nii tema välismuses kui ka dirigeerimismaneeris. Kui tudengile usaldatakse töö professionaalses teatris, kõneleb see tema võimekusest. Riiגיעksamile tuli ta ERSOga. Sedagi on vähestele antud, et saad lõpuksami teha oma orkestriga! Mäletan seda kontserti väga hästi. Ma imestas, et nii suur hulk tegevdirigente oli kontserdil. Siis oli ERSO sõit tolleaegsesse Leningradi sündmus. See oli sündmus ka meile, tudengitele. Me kadestasime Peeter Liljed.

Nikolai Aleksejev (2000)

Konservatooriumi lõpuksamil mais 1980 Kalle Randalu ja ERSOga Leningradi Filharmoonia Suures saalis.